

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 691/2543

นายถาวร บุญสุกุลโจทก์ นายสงวน บุญสุกุล โดยนางเจียม บุญสุกุล ผู้อนุบาลจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 296

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกาพิพากษาว่าที่ดินพิพาทตาม น.ส. 3 รวม 12 แปลง เป็นของโจทก์และขับไล่จำเลย และบริวารออกจากที่ดินพิพาทและให้ใช้ค่าเสียหาย จำเลยไม่ส่งมอบที่ดิน 12 แปลงแก่โจทก์ตามคำพิพากษา หลังจากศาลชั้นต้นออกหมายบังคับคดีแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องว่า ที่ดินพิพาทมีเนื้อที่หลายร้อยไร่และยังมีปัญหาโต้แย้งแนวเขต ที่ดินกับจำเลย จะมีปัญหาในการบังคับคดี ขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานที่ดินรังวัดที่ดินพิพาท ศาลชั้นต้นเห็นว่าโจทก์และจำเลยยังโต้แย้งในเนื้อที่ที่ดินพิพาท จึงให้นัดไต่สวน ต่อมาเมื่อสืบพยานโจทก์ไปบางส่วนแล้วศาลชั้นต้น มีคำสั่งงดการไต่สวนโดยวินิจฉัยว่า จำเลยมีสิทธิที่จะไปว่ากล่าวเป็นคดีต่างหาก ถ้าการบังคับคดีเป็นที่เสียหายแก่จำเลยเช่นนี้ย่อมเป็นอำนาจศาลที่จะใช้ดุลพินิจสั่งเช่นนั้นได้ เมื่อการบังคับคดีได้เสร็จลงเนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ส่งมอบที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ ตามคำพิพากษาแล้ว จำเลยย่อมไม่มีสิทธิยื่นคำร้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 296 วรรคสอง และวรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.วิ.พ. (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2542คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยส่งมอบที่ดิน น.ส. ๓ รวม ๑๒ แปลง มีเนื้อที่รวม ๕๙๕ ไร่ ๓ งาน ๑๗ ตารางวา คืบแก่โจทก์ และขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินพิพาทและให้จำเลยชำระค่าเสียหาย คดีถึงที่สุด โดยศาลฎีกาพิพากษาว่า ที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) รวม ๑๒ แปลง เป็นของโจทก์และ ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินพิพาทและให้ใช้ค่าเสียหาย จำเลยไม่ส่งมอบที่ดิน ๑๒ แปลง แก่โจทก์ตามคำพิพากษา โจทก์จึงขอบังคับคดี หลังจากศาลชั้นต้นออกหมายบังคับคดีแล้วโจทก์ยื่นคำร้องว่าที่ดินพิพาทมีเนื้อที่หลายร้อยไร่และยังมีปัญหาโต้แย้งแนวเขตที่ดินกับจำเลย จะมีปัญหาในการบังคับคดี ขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานที่ดินรังวัดที่ดินพิพาท เมื่อศาลชั้นต้นสั่งให้มีการรังวัดและทำแผนที่พิพาทจนแล้วเสร็จและให้คู่ความตรวจสอบ โจทก์แถลงว่าที่ดินพิพาททั้งหมดมีเนื้อที่ ๕๑๖ ไร่ ๘๖ ตารางวา แต่จำเลยแถลงว่าที่ดินพิพาทมีเนื้อที่ ๑๗๙ ไร่ ศาลชั้นต้นเห็นว่าโจทก์และจำเลยยังโต้แย้งในเนื้อที่ที่ดินพิพาทกันอยู่จึงให้นัดไต่สวน ระหว่างไต่สวน ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีนี้คำพิพากษาถึงที่สุดโดยพิพากษาว่า ที่ดินพิพาท ๑๒ แปลง เป็นของโจทก์ ให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินพิพาทและให้จำเลยส่งมอบที่ดินคืนโจทก์ โจทก์ยอมมีสิทธินำเจ้าพนักงานบังคับคดีนำยึดที่ดินพิพาททั้งสิบสองแปลงได้ หากโจทก์นำยึดที่ดินทับหรือเกินไปในที่ดินของผู้อื่นหรือจำเลย บุคคลภายนอกหรือจำเลยยอมมีสิทธิโต้แย้งหรือร้องขอให้ปล่อยทรัพย์สินเป็นคดีพิพาทต่างหากจึงงดไต่สวนและเพิกถอนคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราว ให้บังคับคดีต่อไป จำเลยอุทธรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑ จำเลยยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับหรืองดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวโดยอ้างว่าจำเลยยังโต้แย้งจำนวนเนื้อที่ที่ดินพิพาทจำนวน ๓๓๗ ไร่ หากโจทก์เข้าครอบครองจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่จำเลย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดีนี้ถึงที่สุด ศาลออก

หมายบังคับคดีแล้วอยู่ในระหว่างบังคับคดี ไม่มีกฎหมายให้สิทธิจำเลยทุเลาการบังคับ ยกคำร้อง
จำเลยอุทธรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำเลยยื่นคำร้องว่า โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดี
ยึดที่ดิน ๑๒ แปลง เป็นเนื้อที่ ๕๑๖ ไร่เศษ เป็นการรังวัดที่ดินรุกล้ำเข้าไปในที่ดินของจำเลย ๓๓๗
ไร่ จำเลยส่งมอบที่ดินพิพาทให้โจทก์แล้ว ๑๗๙ ไร่ การบังคับคดีไม่ชอบ ขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้
เพิกถอนการส่งมอบที่ดิน ๓๓๗ ไร่ ของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ส่งมอบให้โจทก์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง
ว่าตามคำร้องของจำเลยเป็นข้อโต้แย้งในรายละเอียดของการบังคับคดี ทั้งไม่ปรากฏว่า
เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างใด จึงไม่มีเหตุที่จะสั่งเพิกถอนการบังคับคดี
ให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามฉบับแล้ว
พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของที่ดิน น.ส. ๓
ที่พิพาทรวม ๑๒ แปลง เนื้อที่รวม ๕๙๕ ไร่ ๓ งาน ๑๗ ตารางวา ขอให้จำเลยส่งมอบที่ดินจำนวน
เนื้อที่ดังกล่าวให้แก่โจทก์และขับไล่จำเลยพร้อมบริวารออกจาก ที่ดินพิพาทกับให้จำเลยชำระ
ค่าเสียหาย จำเลยให้การและฟ้องแย้งว่า จำเลยเป็นเจ้าของมีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาททั้ง
สิบสองแปลง ขอให้โจทก์โอนสิทธิทางทะเบียน น.ส. ๓ ทั้งสิบสองแปลงให้จำเลยโดยปราศจาก
ภาระติดพัน ศาลชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาว่า ที่ดินพิพาทตาม น.ส. ๓ รวม ๑๒ แปลง เป็นของโจทก์
ให้ขับไล่จำเลยพร้อมบริวารออกไปจากที่ดินพิพาท ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้โจทก์ปีละ
๕๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๓๓ เป็นต้นไป จนกว่าจำเลย จะส่งมอบที่ดินพิพาท
คืนโจทก์ และให้ยกฟ้องแย้ง ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน ศาลฎีกาพิพากษาแก้เฉพาะจำนวน
ค่าเสียหายโดยให้จำเลยชำระค่าเสียหายปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์นับแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม
๒๕๓๓ เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะส่งมอบที่ดินพิพาทคืนโจทก์ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นออกคำบังคับวันที่ ๓ มิถุนายน
๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นออกหมายบังคับคดี วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้งดการบังคับ
คดีไว้ชั่วคราวเนื่องจากจำเลยได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลวินิจฉัยว่าจำเลยสามารถรื้อ สิ่งปลูกสร้างและ
อุปกรณ์ในการกริดยางทำทางพาราออกจากที่ดินพิพาทได้หรือไม่ วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐
โจทก์ยินยอม ให้จำเลยรื้อสิ่งปลูกสร้างและอุปกรณ์ดังกล่าวได้ และศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้จำเลย
รื้อถอนภายในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ครั้นถึงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จำเลยแถลงว่าได้
รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและขนย้ายบริวารออกจากที่ดินพิพาทแล้ว ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้เพิก
ถอนคำสั่งงดการบังคับคดีชั่วคราว ต่อมา มีการส่งมอบที่ดินพิพาทกันซึ่งโจทก์รับมอบแล้ว แต่โจทก์
โต้แย้งว่าจำเลยส่งมอบที่ดินพิพาทไม่ครบ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้
เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอตะกั่วทุ่งทำแผนที่พิพาทแต่เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอตะกั่วทุ่งไม่อาจจัดทำ
แผนที่พิพาทได้เนื่องจากไม่มีเครื่องมือทันสมัย วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดพังงาจัดทำแผนที่พิพาทแทน เมื่อเจ้าพนักงาน ที่ดินจังหวัดพังงาจัดทำ
แผนที่พิพาทเสร็จแล้ว ศาลชั้นต้นนัดพร้อมเพื่อรับรองแผนที่พิพาทในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑
ถึงวันนัด โจทก์แถลงว่าที่ดินพิพาทอยู่ในกรอบเส้นสีแดงทั้งหมด เนื้อที่ ๕๑๖ ไร่ ๘๖
ตารางวา จำเลยนำชี้ไม่ถูกต้อง ส่วนจำเลยแถลงว่าพื้นที่ภายในกรอบเส้นดำหมายสีเขียวมีจำนวน
เนื้อที่ ๓๓๗ ไร่ ๑ งาน ๗๑ ตารางวา อยู่นอกเขตที่ดินพิพาท โจทก์นำชี้ไม่ถูกต้อง ศาลชั้นต้นจึงมี
คำสั่งให้ไต่สวน เมื่อได้ไต่สวนพยานโจทก์ไปบางส่วนแล้ว มีคำสั่งนัดพร้อม เพื่อไต่สวน วันที่ ๓
กรกฎาคม ๒๕๔๑ ศาลชั้นต้นได้ไต่สวนแล้ว แต่ตกลงกันไม่ได้จึงมีคำสั่งว่าคดีนี้ศาลออก
หมายบังคับคดีแล้วและอยู่ระหว่างการบังคับคดี ต่อมาศาลมีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวตาม

คำขอของจำเลย และโจทก์จำเลยพิพาทเรื่องเนื้อที่ดินเพราะนำชี้จำนวนเนื้อที่แตกต่างกัน และเห็นว่าคดีนี้ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลฎีกาพิพากษาว่า ที่ดินพิพาทตาม น.ส. ๓ รวม ๑๒ แปลง เป็นของโจทก์ให้ขับไล่จำเลยพร้อมบริวารออกจากที่ดินพิพาท ให้จำเลยส่งมอบที่ดินคืนแก่โจทก์ ดังนั้นในชั้นบังคับคดีโจทก์ย่อมมีสิทธินำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปนำยึดที่ดินพิพาททั้งสิบสองแปลงได้ และหากการนำยึดที่ดินของโจทก์ไปทับที่ดินของจำเลยนอกเหนือที่ดินพิพาทหรือที่ดินของบุคคลภายนอกแปลงใด จำเลยหรือบุคคลภายนอกย่อมมีสิทธิร้องขอชดเชยหรือโต้แย้งสิทธิได้ ซึ่งจะเป็นคดีต่างหากจากคดีนี้ ไม่มีเหตุที่จะไต่สวนตามคำร้องของจำเลยอีกต่อไป จึงมีคำสั่งให้ยกเล็กคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราว และงดไต่สวนให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีตามหมายบังคับคดีต่อไป วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ จำเลยยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ยกเล็กคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวและงดไต่สวน แล้วขอให้งดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวและให้ไต่สวนต่อไป ต่อมาวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๑ จำเลยอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่สั่งให้ยกเล็กคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวและงดไต่สวน พร้อมทั้งยื่นคำร้องขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ทูลเกล้าฯ ถวายการบังคับคดีศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งยกคำร้องของจำเลยฉบับลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ โดยสั่งว่าเนื่องจากจำเลยอุทธรณ์คำสั่งแล้ว และศาลมี คำสั่งรับอุทธรณ์ของจำเลยจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยคำร้องฉบับนี้อีกต่อไป และให้ยกคำร้องขอให้ทูลเกล้าฯ ถวายการบังคับ เนื่องจากไม่มีกฎหมายให้สิทธิจำเลยขอทูลเกล้าฯ ถวายการบังคับเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว จำเลยอุทธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ยกคำร้อง ขอทูลเกล้าฯ ถวายการบังคับโดยขอให้มีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ต่อมาวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนการส่งมอบที่ดินตามแผนที่พิพาทจำนวนเนื้อที่ ๓๓๗ ไร่ ของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ทำการส่งมอบให้แก่โจทก์ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ เนื่องจากที่ดินจำนวน ๓๓๗ ไร่ ดังกล่าวเป็นของจำเลยซึ่งครอบครองทำประโยชน์มาเป็นเวลา ๒๐ ปี แล้ว และไม่ใช้ที่ดินตาม น.ส. ๓ เลขที่ ๑๔๑ ถึง ๑๔๓, ๒๑๖ ถึง ๒๑๘, ๒๒๓, ๒๓๐ ถึง ๒๓๓ ทั้งสิบสองแปลง ซึ่งจำเลยโต้แย้งคัดค้านไว้ การบังคับคดีดังกล่าวจึงไม่ชอบ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในเรื่องนี้ว่าตามคำร้องของจำเลยเป็นข้อโต้แย้งในรายละเอียดของการบังคับคดี ทั้งไม่ปรากฏว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด จึงไม่มีเหตุที่จะสั่งเพิกถอนการบังคับคดี ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์คำสั่งว่า ศาลชั้นต้นต้องไต่สวนคำร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๖ วรรคสอง ว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่ การที่ศาลชั้นต้นยกคำร้องโดยไม่ไต่สวนจึงไม่ชอบ ขอให้ มีคำสั่งไต่สวนคำร้องและยกกระบวนการวิธีการบังคับคดีทั้งปวงหรือวิธีการใดโดยเฉพาะต่อไป คดีคงมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาจำเลย ว่า ที่ศาลชั้นต้นให้ยกเล็กคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราว งดไต่สวน และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีต่อไปชอบหรือไม่ เห็นว่า ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ ให้งดการบังคับคดีไว้ชั่วคราว และวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งงดการบังคับคดีชั่วคราว จำเลยมิได้โต้แย้งคำสั่ง หลังจากนั้นศาลชั้นต้นก็ได้มีคำสั่งให้งดการบังคับคดีชั่วคราวอีก ดังนั้น คำสั่งของศาลชั้นต้นที่ให้ยกเล็กคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ชั่วคราวในเวลาต่อมาจึงซ้ำซ้อนกับคำสั่งเดิมที่ได้มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งงดการบังคับคดีชั่วคราวแล้ว คำสั่งดังกล่าวแม้จะซ้ำซ้อนกับคำสั่งเดิม แต่ก็ไม่มีผลเป็นการให้เพิกถอนหรือยกเล็กคำสั่งอื่นใด นอกเหนือจากการเพิกถอนคำสั่งงดการบังคับคดีชั่วคราวที่ได้มีคำสั่งไปแล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงถือไม่ได้ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะมิได้กระทบต่อความยุติธรรมหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือกระทบต่อสิทธิของจำเลย จำเลยย่อมไม่มีสิทธิโต้แย้งให้

ยกเลิกคำสั่งดังกล่าวได้ ส่วนเรื่องการไต่สวนนั้นข้อเท็จจริงปรากฏว่าโจทก์จำเลย ได้แย้งกันในเรื่องจำนวนเนื้อที่ดินที่จำเลยส่งมอบและโจทก์จำเลยต่างนำชี้เนื้อที่ดินไม่ตรงกัน จนศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ไต่สวนนั้นถือได้ว่าศาลชั้นต้นได้ใช้ดุลพินิจให้ไต่สวนโดยมิได้ใช้อำนาจงดการบังคับคดีตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๒ (๒) เมื่อศาลชั้นต้นทำการไต่สวนโดยสืบพยานโจทก์ไปบางส่วนแล้วศาลชั้นต้น มีคำสั่งงดการไต่สวนโดยวินิจฉัยว่า จำเลยมีสิทธิที่จะไปว่ากล่าวเป็นคดีต่างหาก ถ้าการบังคับคดีเป็นที่เสียหายแก่จำเลยนั้น เห็นว่าเป็นอำนาจศาลที่จะใช้ดุลพินิจเช่นนั้นได้ ทั้งข้อเท็จจริงที่โจทก์จำเลยโต้แย้งกันดังกล่าวก็ไม่มีผลจำเป็นที่จะต้องไต่สวน คำสั่งของศาลจึงชอบแล้ว ปัญหาต่อไปมีว่า ศาลชั้นต้นสั่งยกคำร้องของจำเลยฉบับลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ชอบหรือไม่ ในปัญหานี้จำเลยฎีกาว่า การที่เจ้าพนักงานบังคับคดีส่งมอบการครอบครองที่ดินตามแผนที่พิพาทจำนวนเนื้อที่ ๕๑๖ ไร่ ให้แก่โจทก์ตามที่โจทก์นำชี้ขึ้นเอง โดยจำเลยได้โต้แย้งคัดค้านว่าที่ดินตามแผนที่พิพาทจำนวน ๓๓๗ ไร่ ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการส่งมอบนั้นเป็นที่ดินของจำเลยอยู่นอกเขต น.ส. ๓ ทั้งสิบสองแปลง การกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เมื่อจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นไต่สวน แต่ศาลชั้นต้นยกคำร้องโดยไม่ได้ไต่สวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๖ วรรคสาม ก่อน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๙๖ วรรคสองและวรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐๙ ทวิ วรรคสอง ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้ เมื่อศาลเห็นสมควรไม่ว่าในเวลาใด ก่อนการบังคับคดีได้เสร็จลง หรือเมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีซึ่งต้องเสียหายเพราะเหตุดังกล่าวยื่นคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขกระบวนการบังคับคดีทั้งปวง หรือวิธีการบังคับใด ๆ โดยเฉพาะหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควร การยื่นคำร้องตามมาตรานี้อาจจะกระทำได้ไม่ว่าในเวลาใดก่อนการบังคับคดีได้เสร็จลง แต่ต้องไม่ช้ากว่า สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น แต่ทั้งนี้ผู้ยื่นคำร้องต้องมีได้ดำเนินการ อันใดขึ้นใหม่หลังจากได้ทราบเรื่องฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้แล้วหรือต้องมีได้ให้สัตยาบันแก่การกระทำนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ยื่นคำร้องจะขอต่อศาล ในขณะเดียวกันนั้นให้มีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ในระหว่างวินิจฉัย ขี้ขาดคดีก็ได้" แต่ตามคำร้องของจำเลยข้อเท็จจริงปรากฏว่า การบังคับคดีได้เสร็จลงแล้วเนื่องจากเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ส่งมอบที่ดินพิพาทให้แก่โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว จำเลยจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องตามบทบัญญัติมาตรา ๒๙๖ วรรคสองและวรรคสาม เพราะเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติดังกล่าว ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งและคำพิพากษา ยกคำร้องของจำเลยชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผลพิพากษายืน.

องค์คณะ

ชวลิต ธรรมอาชุ · สมชัย เกษขุมพล · สุมิตร สุภาดุลย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/691/2543>